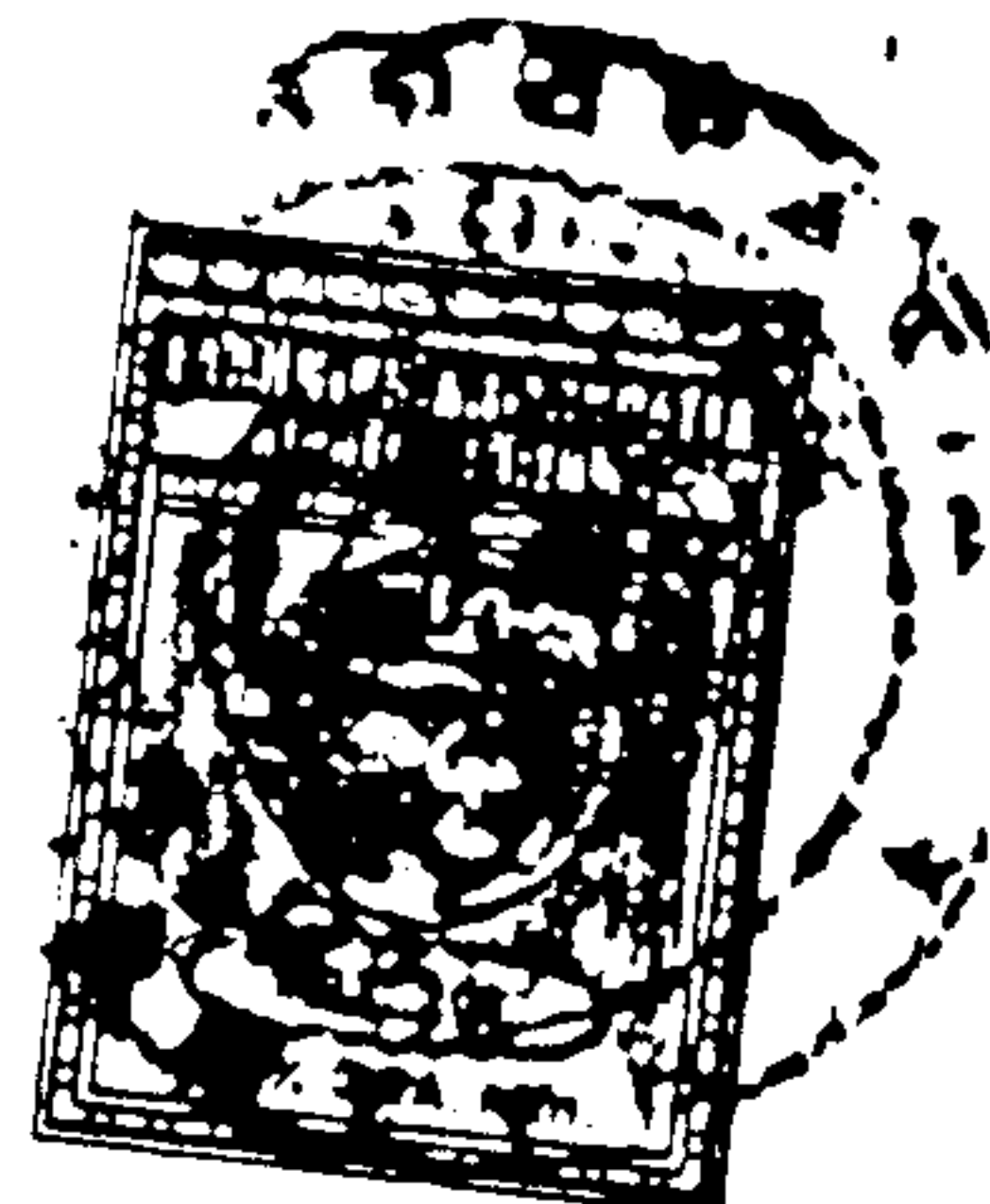
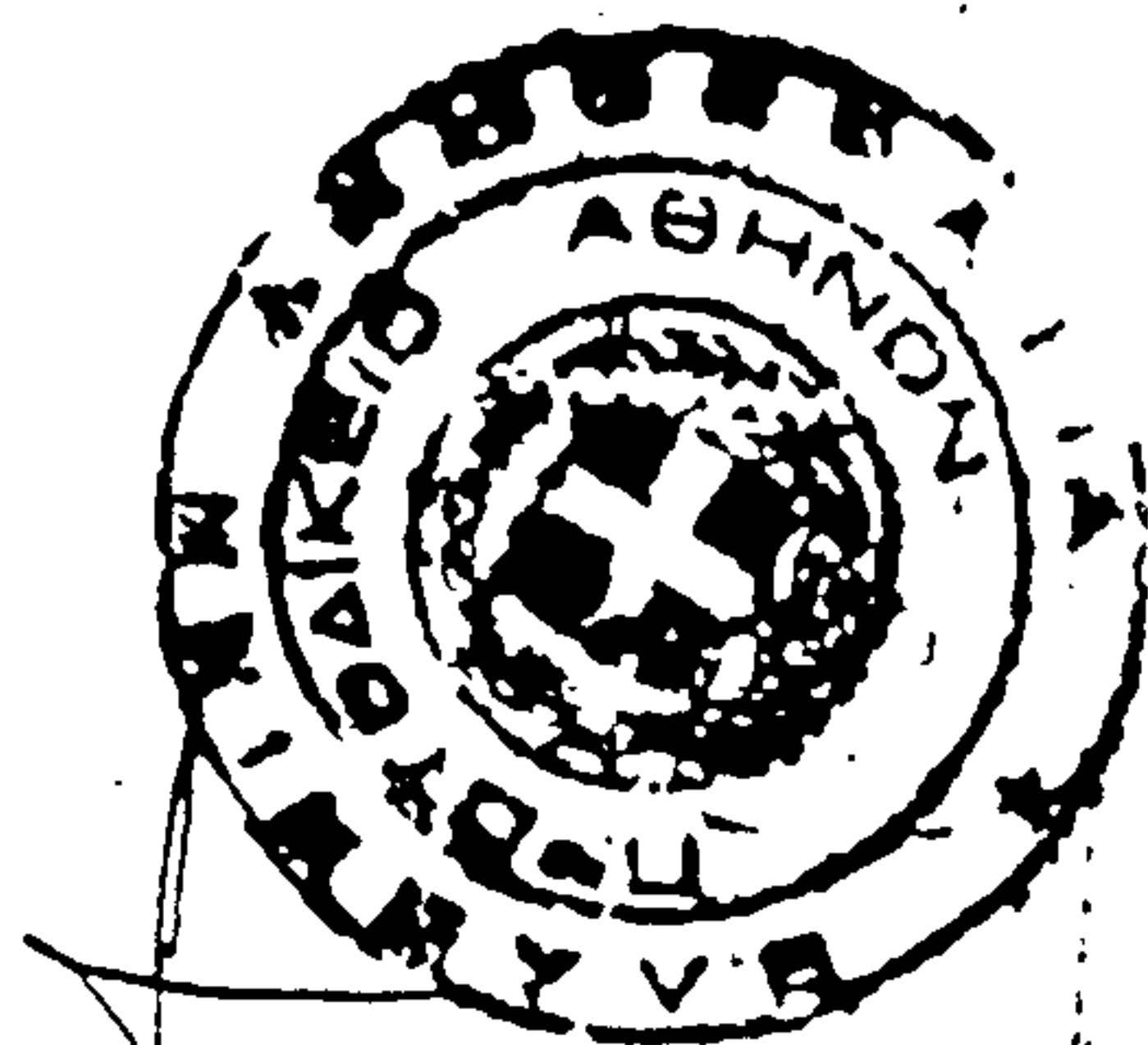


11-1-96

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ



Αριθμός απόφασης

72/1996

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

-----  
Αποτελούμενο από τους Δικαστές Αγγελική Ζέρβα  
Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αικατερίνη Ρέτσα Πρωτοδίκη, Καλλιό-  
πη Χονδρού Πάρεδρο (λόγω κωλύματος των τακτικών Δικαστών)-  
Εισηγήτρια και από την Γραμματέα Φιλάνθη Δράκου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17  
Οκτωβρίου 1995, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της τριτανακόπτουσας: Της εις Αθήνας εδρεύοντος  
αθλητικού σωματείου με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ  
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ", νομίμως εκπροσωπούμενου, την οποία  
εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Ιωάννης Κάρμης.

Των καθ'ών η τριτανακοπή: Α) Του εις Αθήνας εδρεύο-

ντος σωματείου με την επωνυμία "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ", 8) των: 1) Παναγιώτη Δρακόπουλου, 2) Δημητρίου Μαρτάκη, 3) Ιωάννη Νικολάου. 4) Ζαχαρία Καπανταϊδάκη, 5) Μιχαήλ Προκοπίου, 6) Κατερίνας Δερμόν, ως μελών της προσωρινής διοικήσεως του εις Αθήνας εδρεύοντος σωματείου με την επωνυμία "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ", εκ των οποίων οι πρώτος και δεύτερος εμφανίσθηκαν <sup>Γ'</sup> οι λοιποί εκπροσωπήθηκαν από τον <sup>Γ'</sup> πληρεξούσιο δικηγόρο τους Δημήτριο Διακοπούλο. ]Γ<sup>ο</sup>

Η τριτανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 9-6-1995 τριτανακοπή της που κατατέθηκε με αριθμό 79 / 1995 προσδιορίσθηκε δικάσιμος για τις 19.9.1995 και μετ αναβολή για την παραπάνω αναφερόμενη και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Φέρεται προς κρίση τριτανακοπή της εδώ εδρευούσης αθλητικής ομοσπονδίας, με την επωνυμία "Ελληνική Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού Καράτε" κατά της εδώ, επίσης, εδρευούσης αθλητικής ομοίως, και με την επωνυμία "Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε", ομοσπονδίας εκπρο-

Γ' με του  
Πληρεξούσιου  
Δικηγόρου  
Δημήτριο  
Διακοπούλο,  
να

Γ' Διαδικασία  
Πεντέλης  
(5) με τις  
τις αμείνω  
να τιθένται  
ιδίω πληρεξούσιου  
Δικηγόρου

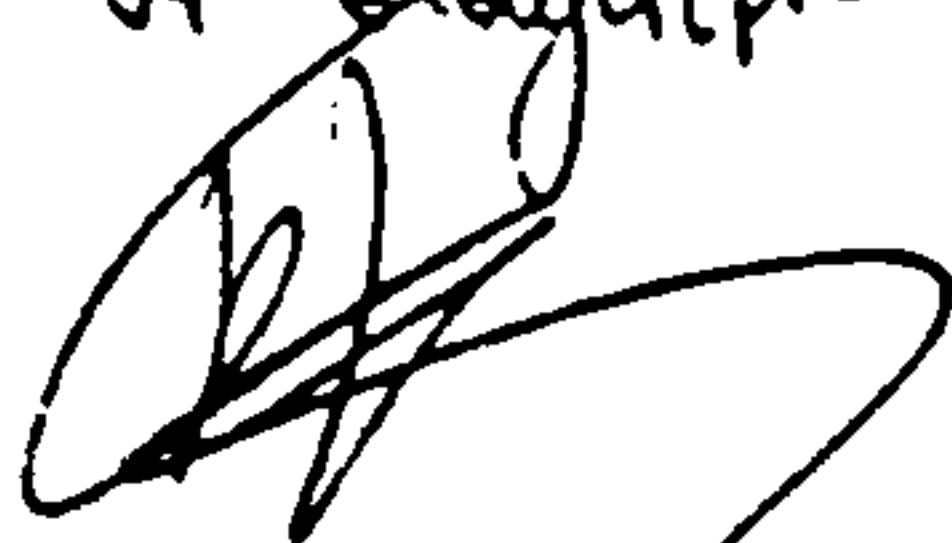
Ερωτώμενος  
Η Εισαγγελέας

Α

SHOTOKAN Κυψέλης, Αθλητικός Σύλλογος SHOBUKAI, Αττι-  
κός Αθλητικός Όμιλος, Αθλητικός Σύλλογος Ερασιτεχνι-  
κού Παραδοσιακού SHOTOKAN Καράτε), που καλλιεργούν το  
άθλημα, το οποίο καλλιεργεί και η κατά της οποίας η  
τριτανακοπή ομοσπονδία, δηλ. το παραδοσιακό Καράτε.

Περαιτέρω, από τα νομίμως προσαγόμενα, όμως και τα  
οποία επικαλούνται τα διάδικα μέρη έγγραφα και της κα-  
ταθέσεως των εξετασθέντων δύο μαρτύρων (ενός από εκάτε-  
ρο των διαδίκων), περιεχόμενο στο προσαγόμενο, από  
17-10-1995. πρακτικό του Δικαστηρίου τούτου, δεν απο-  
δεικνύεται, ότι το παραδοσιακό Καράτε, που αποτελεί το  
καλλιεργούμενο από την, κατά της οποίας η τριτανακοπή,  
ομοσπονδία υπάγεται στην τριτανακόπτουσα ομοσπονδία.

Το άθλημα τούτο (παραδοσιακό), ναι μεν βασίζεται στην  
ομόθυμη (ΚΑΡΑΤΕ) ιαπωνική πολεμική τέχνη (τεχνική αυτο-  
άμυνας), στην οποία βασίζεται και το καλλιεργούμενο από  
τα μέλη της τριτανακόπτουσας ομοσπονδίας, ερασιτεχνικό  
Καράτε, ως αναφέρεται και στην επωνυμία του τελευταίου,  
γνωστό ως τεχνικό ή Γενικό Καράτε, αποτελεί όμως, κατά  
τα ισχύοντα και εκτός της Χώρας, όπου υπάρχει Παγκόσμια  
Ομοσπονδία και Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία για το παραδοσιακό  
Καράτε και Παγκόσμια Ομοσπονδία για Τεχνικό ή Γενικό Καρά-  
τε, δηλ. της τριτανακόπτουσας, διαφορετική της καλλιεργού-  
μενης από τα μέλη της τριτανακόπτουσας έκφανσης του βασι-  
κού αθλήματος, προσδιοριζόμενη από διαφορετικούς κανονισμούς  
και στην ουσία αυτόνομο άθλημα, που δεν υπάγεται έτσι, στην  
τριτανακόπτουσα. Αλλά και ουδέποτε υπήρξε συμμετοχή, διορ-

Θεωρείται  
Η σταθμική  




4ο φύλλο της υπ αριθμ. 72/1996 αποφάσεως Πολυμελούς  
Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εκουσίας Δικαιοδοσίας).-

-----

γανωση ή εκπροσώπηση της τριτανακόπτουσας σε οποιοδήποτε αγώνα παραδοσιακού καράτε σε αντίθεση με την κατά της οποίας η τριτανακοπή, ομοσπονδία η οποία μετέχει κανονικά στις διεθνείς οργανώσεις παραδοσιακού καράτε. Δεν μεταβάλλεται δε το πράγμα από γυνόμενη από την τριτανακόπτουσα, μετά την αίτηση και προ της Δικαστικής αναγνώρισεως της, κατά της οποίας η τριτανακοπή, ομοσπονδίας, και αμφισβητηθείσα και από μέλη της ίδιας της τριτανακόπτουσας, τροποποίηση του καταστατικού της, ότι η συγκρότηση της τριτανακόπτουσας γίνεται και από μέλη που καλλιεργούν και το παραδοσιακό Καράτε.

Επομένως σύμφωνα με το Νόμο είναι η σύσταση της κατά της οποίας η τριτανακοπή, ομοσπονδίας και ορθώς διατάχθηκε από το Δικαστήριο η εγγραφή της στο οικείο βιβλίο και μη βάσιμος ο σχετικός λόγος της τριτανακοπή και συνακόλουθα η τριτανακοπή αυτή ως μη βάσιμη κατ ουσίαν, και πρέπει αυτή να απορριφθεί, συμψηφισθεί δε η δικαστική δαπάνη, της κατά της οποίας στρέφεται η τριτανακοπή, λόγω εύλογης αμβολίας της ασκησάσης αυτή ως προς την έκβαση της δίκης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

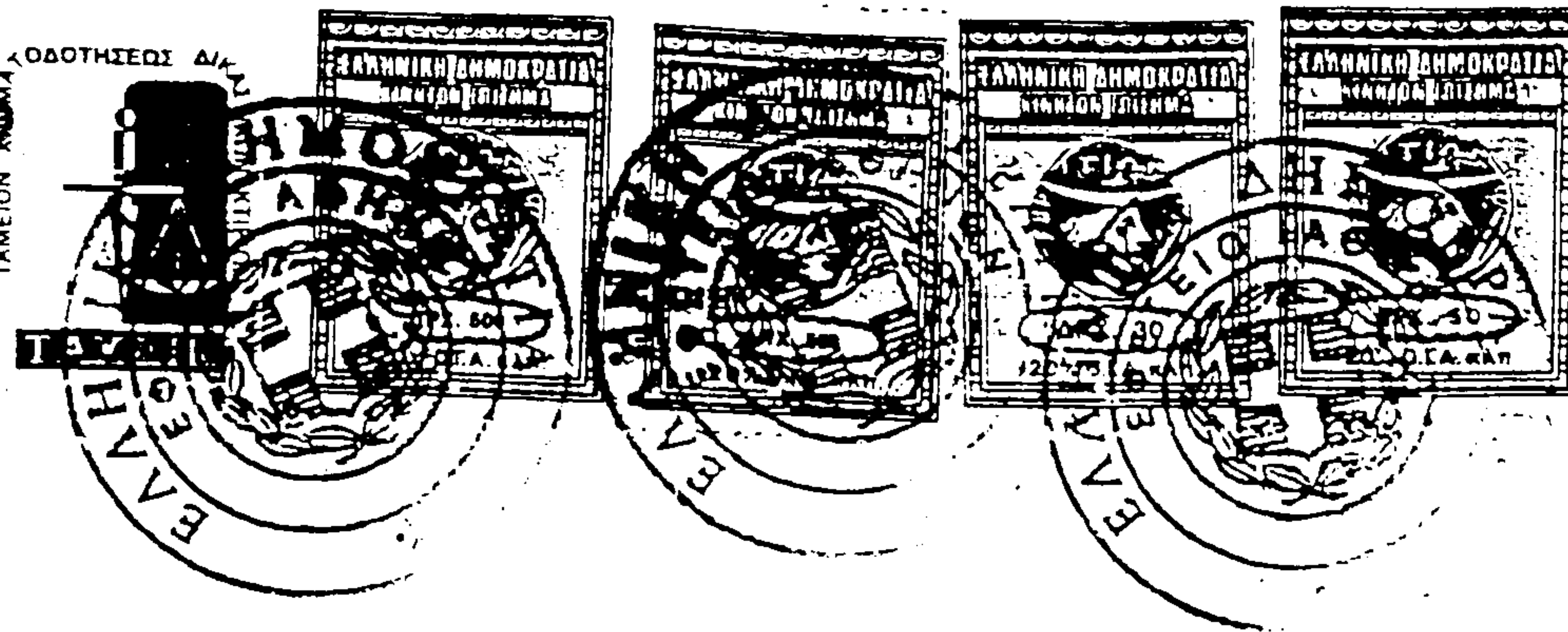
-----

- Δ Ι Κ Α Ζ Ε Ι κατ αντιμωλίαν.

- Α π ο ρ ρ ί π τ ε ι την τριτανακοπή. Και

11-5-2000

B.T.



Αριθμός 3914/2000

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

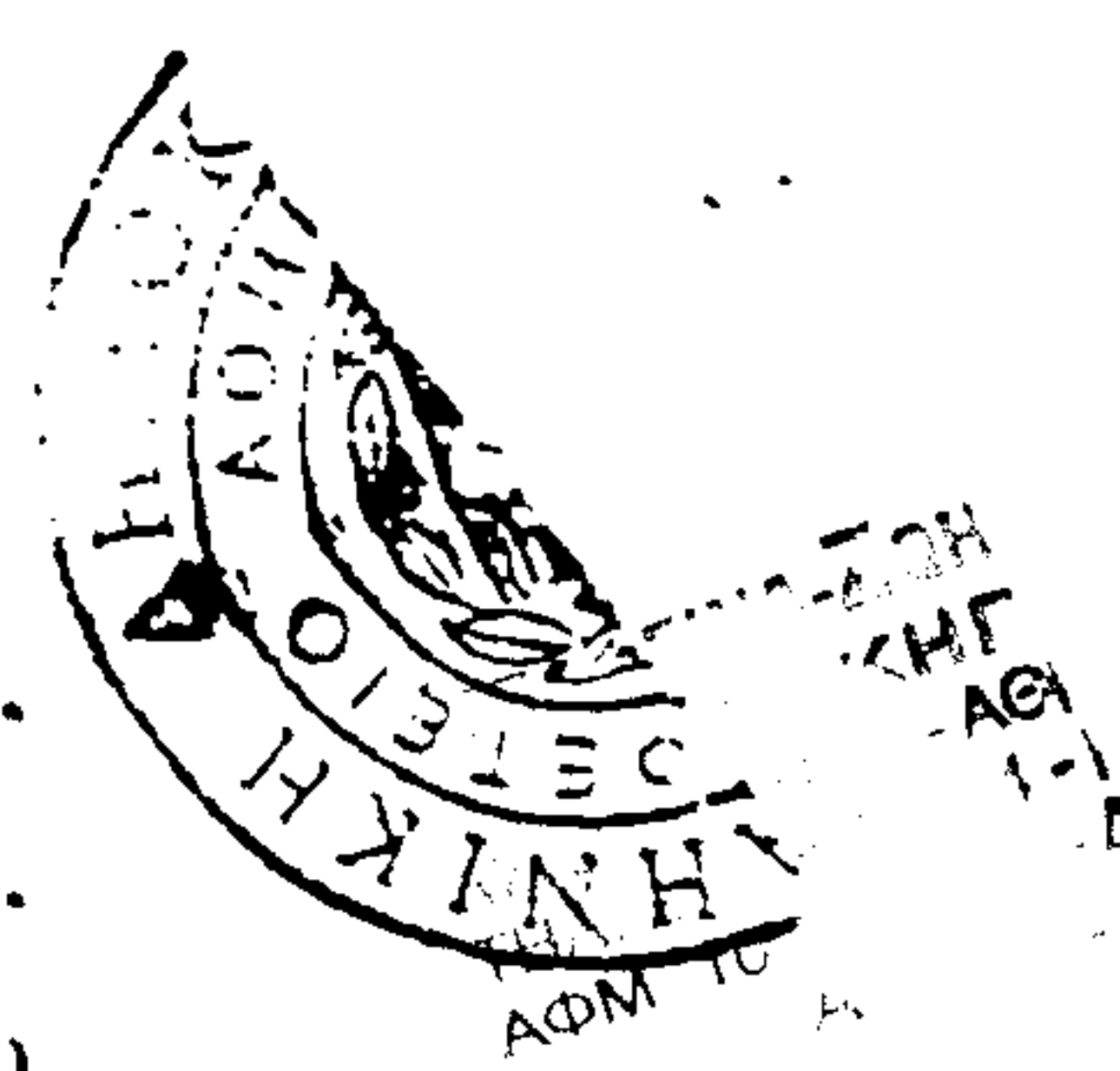
ΤΜΗΜΑ 13 Α΄

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Σπυρίδωνα Μπαρμπαστάθη, Πρόεδρο Εφετών, Ρένα Ασημακοπούλου, Εισηγήτρια, Ιωάννη Παπουτσή, Εφέτες, και από την Γραμματέα Αγγελική Τζώρα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Νοεμβρίου 1999 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του καλούντος: Αλλοδαπού Σωματείου με την επωνυμία «EUROPEAN TRADITIONAL KARATE FEDERATION» (ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ), που εδρεύει στο Μιλάνο Ιταλίας, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Βασίλη Γιαννόπουλο.

Των καθών η κλήση: 1) Αθλητικού Σωματείου με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα. το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Ιωάννη Κάρμη, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ, 2) Αθλητικού Σωματείου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα. το οποίο εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο Ελένη Ζέππου, 3α) Παναγιώτη Δρακόπουλου, κατοίκου Αθηνών, β) Δημητρίου Μαρτάκη, κατοίκου Αθηνών, γ) Ιωάννη Νικολάου, κατοίκου Αθηνών, δ) Ζαχαρία



Καπανταΐδάκη, κατοίκου Αθηνών, ε) Μιχαήλ Προκοπίου, κατοίκου Αθηνών, στ) Κατερίνας Δερμόν, κατοίκου Αθηνών. ως μελών της προσωρινής διοικήσεως του ανωτέρω σωματείου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ», που εδρεύει στην Αθήνα, ως προς τους οποίους δεν εισάγεται η έφεση.

Το εκκαλούν - τριτανακόπτον με την από 9 Ιουνίου 1995 τριτανακοπή του, προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών που έχει κατατεθεί με αριθμό 79/1995 ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την 72/1996 οριστική του απόφαση με την οποία απέρριψε την τριτανακοπή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε το εκκαλούν με την από 30 Ιουλίου 1996 έφεσή του, προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί νόμιμα.

Το Δικαστήριο τούτο εξέδωσε την 10.383/1996 απόφασή του με την οποία δικάζοντας ερήμην των εφεσιβλήτων. δέχτηκε τυπικά και ουσιαστικά την έφεση.

Το τριτανακόπτον με την από 17 Ιουνίου 1997 τριτανακοπή προς το Δικαστήριο τούτο που κατατέθηκε με τον αριθμό Β.Α.Β. 723/1997, ζήτησε την ακύρωση της υπ' αριθμ. 10.383/1996 αποφάσεως του Δικαστηρίου αυτού.

Κατά την ορισθείσα δικάσιμο η υπόθεση ματαιώθηκε.

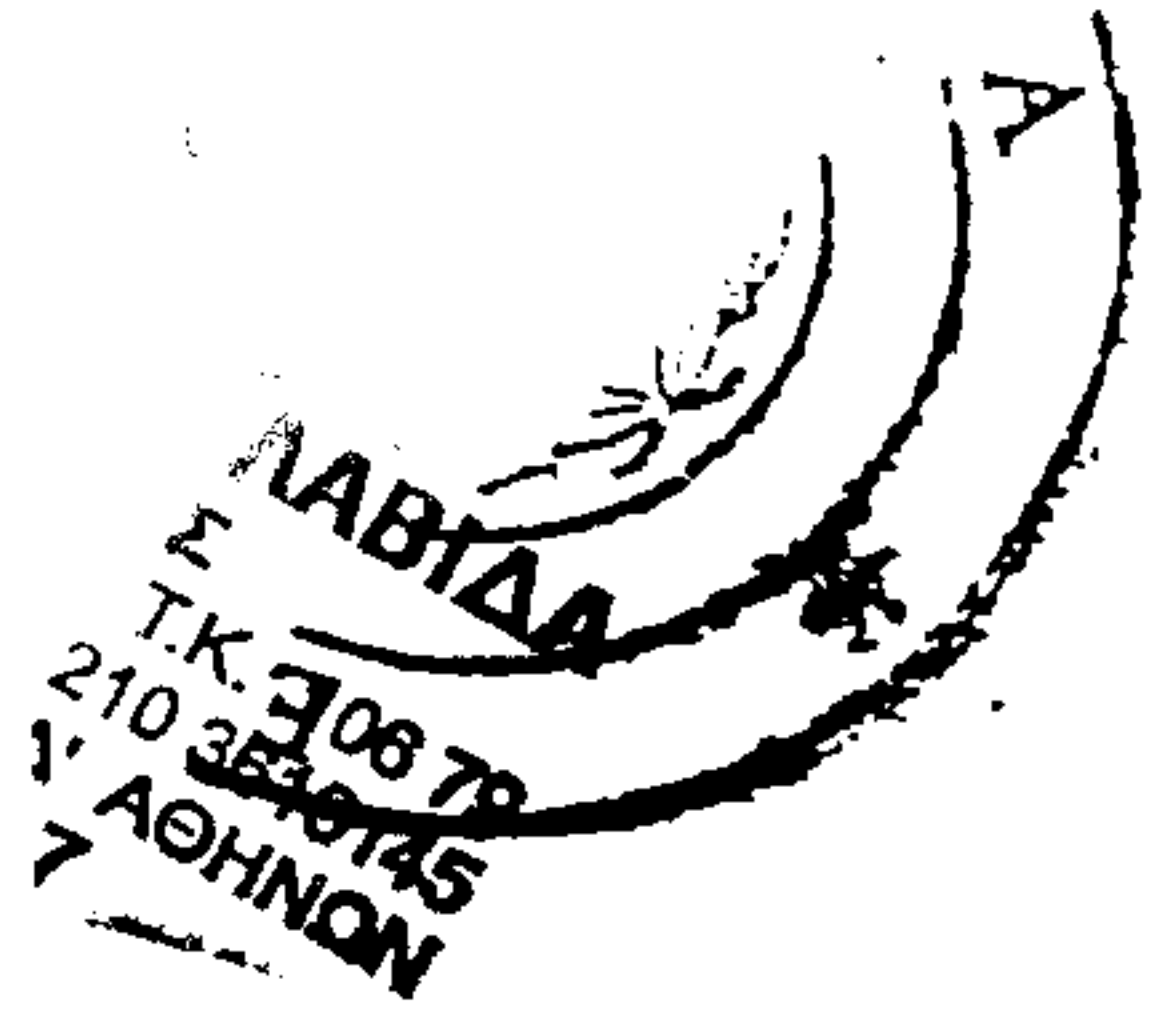
Ήδη η υπόθεση έρχεται και πάλι για συζήτηση με την κλήση του καλούντος, η οποία εκφωνήθηκε στη σειρά του πινακίου και συζητήθηκε.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος Ιωάννης Κάρμης κατέθεσε εμπρόθεσμα τις προτάσεις του και παραστάθηκε στο ακροατήριο με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

Οι λοιποί πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ  
ΚΑΙ  
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

ΣΚΕΦΘΗΚΕ  
Αί Εισηγήτρια

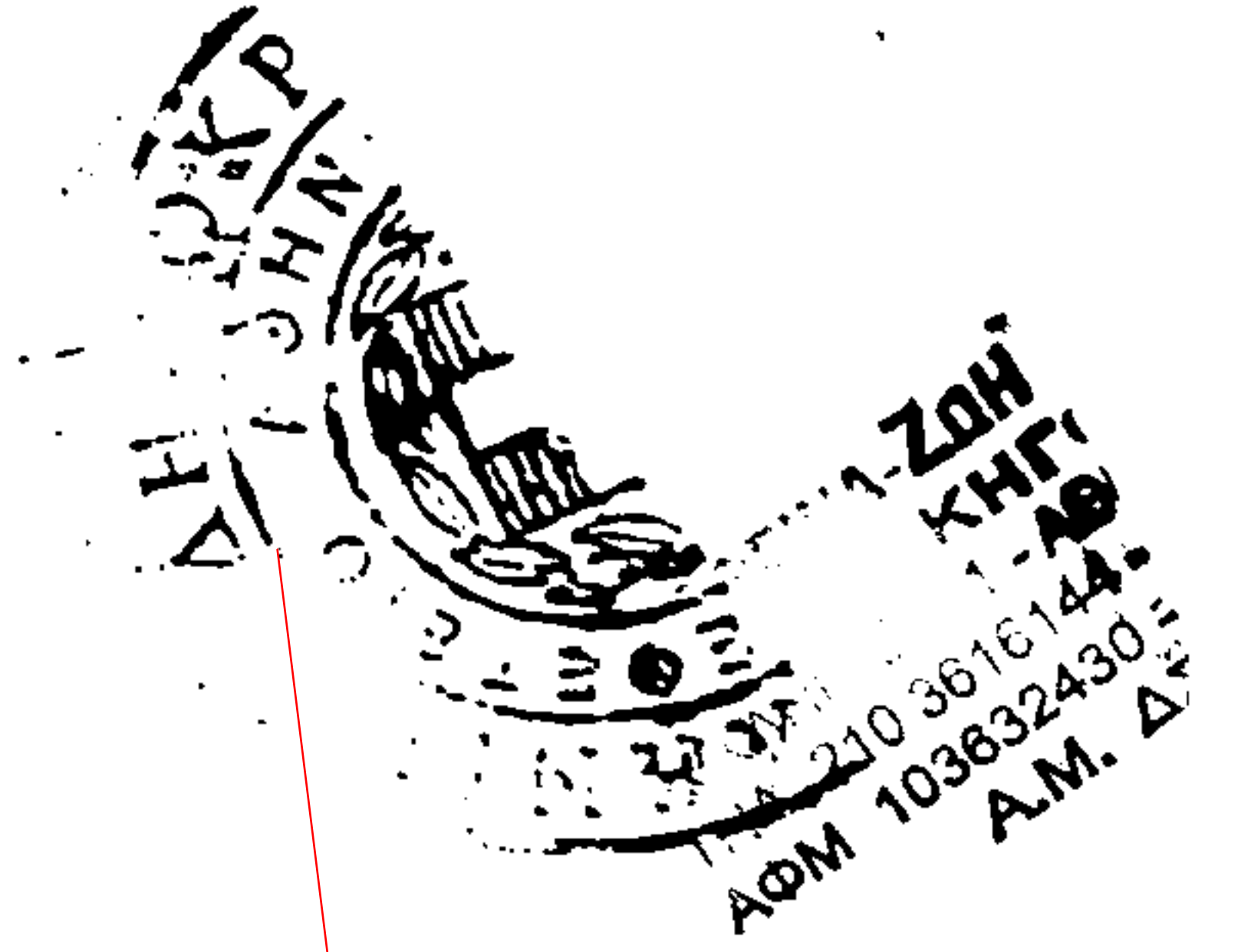


5<sup>ο</sup> φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου  
Αθηνών

«Πανελληνίας Ομοσπονδίας παραδοσιακού καράτε» για αναγνώρισή της στο Πρωτοδικείο Αθήνας, το καταστατικό της, ώστε να συμπεριλάβει τυπικά και στους σκοπούς της και την καλλιέργεια του παραδοσιακού καράτε. Είναι χαρακτηριστικό, για την διαφορά του παραδοσιακού από το ερασιτεχνικό καράτε και την κατάσταση που δημιουργήθηκε μετά την έκδοση της τριτανακοπιτομένης απόφασης στην καλλιέργεια και ανάπτυξη του παραδοσιακού καράτε, τα όσα αναφέρονται στο με αριθ. πρωτ. 36986/24.5.1995 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων προς την καθ' ης «Ελληνική Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού Καράτε» όπως και τα με αριθμ. 12773/27.12.1994 έγγραφα της Διεθνούς ομοσπονδίας παραδοσιακού καράτε και τα από 10.7.1977 και 23.2.1999 έγγραφα της ίδιας ομοσπονδίας προς την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και τον Κων. Μπακούρη, Δ/ντα Σύμβουλο της Οργανωτικής Ολυμπιακής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων. Των εγγράφων δε τούτων δεν μπορούν να υπερισχύσουν τα προσκομιζόμενα από τους καθ' ων αποδεικτικά στοιχεία να οδηγήσουν σε διαφορετική κρίση, γιατί εκφράζουν τις αντίθετες προς τις προεκτεθείσες διατάξεις και τις προσκομιζόμενες αποδείξεις απόψεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και της καθ' ης Ελληνικής Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Καράτε. Αν δεν επιτραπεί η αναγνώριση των αθλητικών σωματείων, που ασκούν στη Χώρα το «παραδοσιακό καράτε» και η υπαγωγή τους στην Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Ομοσπονδία του αθλήματος

Γ. Ι.  
Μαί





αυτού, αλλά εξακολουθήσει η εποπτεία του αθλήματος αυτού από τα ανταγωνιστικά προς το άθλημα αυτό σωματεία του «Τεχνικού ή Γενικού Καράτε» γίνεται φανερό ότι εμπορίζεται η ανάπτυξη του «παραδοσιακού καράτε» στη Χώρα, εξέλιξη η οποία δεν σκοπήθηκε από το νομοθέτη του άρθρου 13 § 1 Ν. 75/1975.

Αντίθετη άποψη δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από τις διατάξεις α) του άρθρ. 13 παρ. 7 Ν 75/1975, όπως αντικαταστάθηκε από το αρθρ. 23 παρ. 4 Ν. 423/1976, κατά την οποία για την σύσταση νέας αθλητικής ένωσης, Συνδέσμου ή ομοσπονδίας αθλήματος απαιτείται απόφαση της γενικής συνέλευσης των καλλιεργούντων το άθλημα τούτο σωματείων μελών, συγκεντρώντων τις προϋποθέσεις της παρ. 5 του άρθρου αυτού, εγκρινόμενη από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης, συνδέσμου ή ομοσπονδίας, εις την οποία υπάγεται τούτο, αφού τέτοια άποψη θα ήταν αντίθετη με την διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος, κατά την οποία, οι νόμοι του Κράτους ουδέποτε μπορούν να υπαγάγουν την άσκηση του δικαιώματος των Ελλήνων για σύσταση ενώσεων και σωματείων, μη κερδοσκοπικού σκοπού, σε προηγούμενη άδεια, η δε παραπάνω διάταξη (αρθρ. 13 παρ. 7 Ν. 75/1975) θεσπίζει μη ανεκτές διατυπώσεις και προϋποθέσεις για τον τρόπο και την διαδικασία απόκτησης νομικής προσωπικότητας από τις νέες αθλητικές ενώσεις, συνδέσμους ή ομοσπονδίες των αθλημάτων και β) των αρθρ. 8 παρ. 1 και 2 και 28 Ν. 2725/1999, γιατί αυτές αναφέρονται στην είδικη αθλητική αναγνώριση, που χορηγείται με απόφαση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού ή

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ  
Η Επικριτική





6<sup>ο</sup> φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου  
Αθηνών

άλλου εξουσιοδοτημένου από αυτόν οργάνου της κεντρικής διοίκησης και όχι από το Πρωτοδικείο κατ' εφαρμογήν των άρθρων 78 επ. ΑΚ. Επομένως πρέπει, κατά την πλειοψηφούσα γνώμη του Δικαστηρίου τούτου, να γίνει δεκτή η κρινομένη τριτανακοπή ως νόμιμη και ουσιαστικά βάσιμη, να ακυρωθεί η τριτανακοπτομένη με αριθμ. 10383/1996 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου ως προς όλους τους διαδικίους λόγω του αδιαιρέτου του δικαίου που είναι η αναγνώριση Σωματείου.

Ένα όμως μέλος του Δικαστηρίου, δηλαδή ο Πρόεδρος Εφετών Σπυρίδων Μπαρμπαστάθης έχει την γνώμη ότι η ένδικος τριτανακοπή έπρεπε να απορριφθεί. Τούτο διότι με την ισχύουσα κατά τον χρόνο συστάσεως του καθ' ου σωματείου «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» (Π.Ο.Π.Κ) διάταξη της § 7 εδ. α' του άρθρου 13 του ν. 75/1975, προστεθείσα δι' άρθρου 5 § 4 του ν. 423/1976 οριζόταν ότι: «Δια την σύστασιν νέας αθλητικής ενώσεως, συνδέσμου ή ομοσπονδίας ενός αθλήματος απαιτείται απόφασις Γενικής Συνελεύσεως των καλλιεργούντων το άθλημα τούτο σωματείων-μελών, συγκεντρούντων τας προϋποθέσεις της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου εγκρινόμενη υπό του Διοικητικού Συμβουλίου της ενώσεως, συνδέσμου ή ομοσπονδίας, εις ην τούτο υπάγεται, και εφ' όσον ο αριθμός των εν λόγω σωματείων είναι τουλάχιστον δέκα (10)». Η σύσταση του καθ' ου σωματείου Π.Ο.Π.Κ. δεν ήταν σύννομη προεχόντως λόγω ελλείψεως του αναγκαίου κατά νόμο αριθμού των σωματείων-ιδρυτικών μελών τα



αθλητικών ενώσεων, χάριν του δημοσίου συμφέροντος, τέτοια δε έγκριση δεν υπήρξε όπως συνομολογείται.

Μετά την ακύρωση της τριτανακοπτόμενης απόφασης ως προς όλους τους διαδίκους, λόγω του αδιαιρέτου του δικαίου της κρινόμενης υπόθεσης, όπως είναι η απόφαση αναγνώρισης σωματείου, το Δικαστήριο δικάζει, ως προς όλους τους διαδίκους την από 30.7.1996 έφεση της πρώτης των καθ' ων «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Καράτε», επί της οποίας εκδόθηκε η τριτανακοπτόμενη απόφαση. Με βάση δε τις νομικές σκέψεις που προεκτέθηκαν και τα πραγματικά περιστατικά που κρίθηκε ότι αποδείχθηκαν για την παραδοχή της τριτανακοπτής, πρέπει κατά την άποψη της πλειοψηφίας του Δικαστηρίου, να απορριφθούν οι λόγοι έφεσης: α) ότι κατ' εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων έκρινε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ότι το παραδοσιακό καράτε είναι αυτόνομο άθλημα και δεν υπάγεται στην εκκαλούσα Ομοσπονδία και β) κατ' εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 13 § 7 Ν. 75/1975, κατά το οποίο για την ίδρυση νέας Ομοσπονδίας απαιτείται απόφαση 10 τουλάχιστον σωματείων και έγκριση αυτής από το Διοικητικό Συμβούλιο της εκκαλούσας ομοσπονδίας.

Κατά την αληθινή έννοια του άρθρου 79 Α.Κ. την αίτηση για τη σύσταση του Σωματείου νομιμοποιούνται να υποβάλλουν οι ιδρυτές αυτού, ενεργούντες είτε μεμονωμένα, είτε συλλογικά ή και κάποιο από τα μέλη της προσωρινής διοίκησης, χωρίς να είναι ανάγκη διορισμού από τα ενδιαφερόμενα για την ίδρυση του Σωματείου πρόσωπα προσωρινής διοίκησης. Η αίτηση δε υποβάλλεται επ' ονόματι ατομικώς των παραπάνω νομιμοποιημένων προσώπων και

ΠΕΡΗΘΗΚΕ  
Η ΕΠΙΛΟΓΗ  
ΑΝΤΙΣΤΡΑ



9<sup>ο</sup> φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου  
Αθηνών

όχι του Σωματείου (Γεωργ. Σταθόπουλου Α.Κ. αρ. 79, αριθμ. 1, Αθ. Κρητικού, Δίκαιο Σωματείων § 40 σελ. 66). Επομένως και ο λόγος έφεσης ότι εσφαλμένα απορρίφθηκε ο ισχυρισμός του εκκαλούντος Σωματείου για έλλειψη νομιμοποίησης των αιτησαμένων την ίδρυση του σωματείου «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε», γιατί δεν υποβλήθηκε από όλα τα μέλη της προσωρινής διοίκησης αυτού, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν μεταξύ των διαδίκων λόγω εύλογης αμφιβολίας των καθ' ων η τριτανακοπή ως προς την έκβαση της δίκης (αρθρ. 179 Κ.Πολ.Δικ.).

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ**

Δικάζει με παρόντες τους διαδίκους.

Δέχεται την κρινόμενη τριτανακοπή.

Ακυρώνει την τριτανακοπτομένη υπ' αριθ. 10383/1996 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου ως προς όλους τους διαδίκους.

Δικάζει την από 30.7.1996 έφεση.

Απορρίπτει αυτήν ως αβάσιμη και

Συμψηφίζει μεταξύ των διαδίκων τα δικαστικά έξοδα.

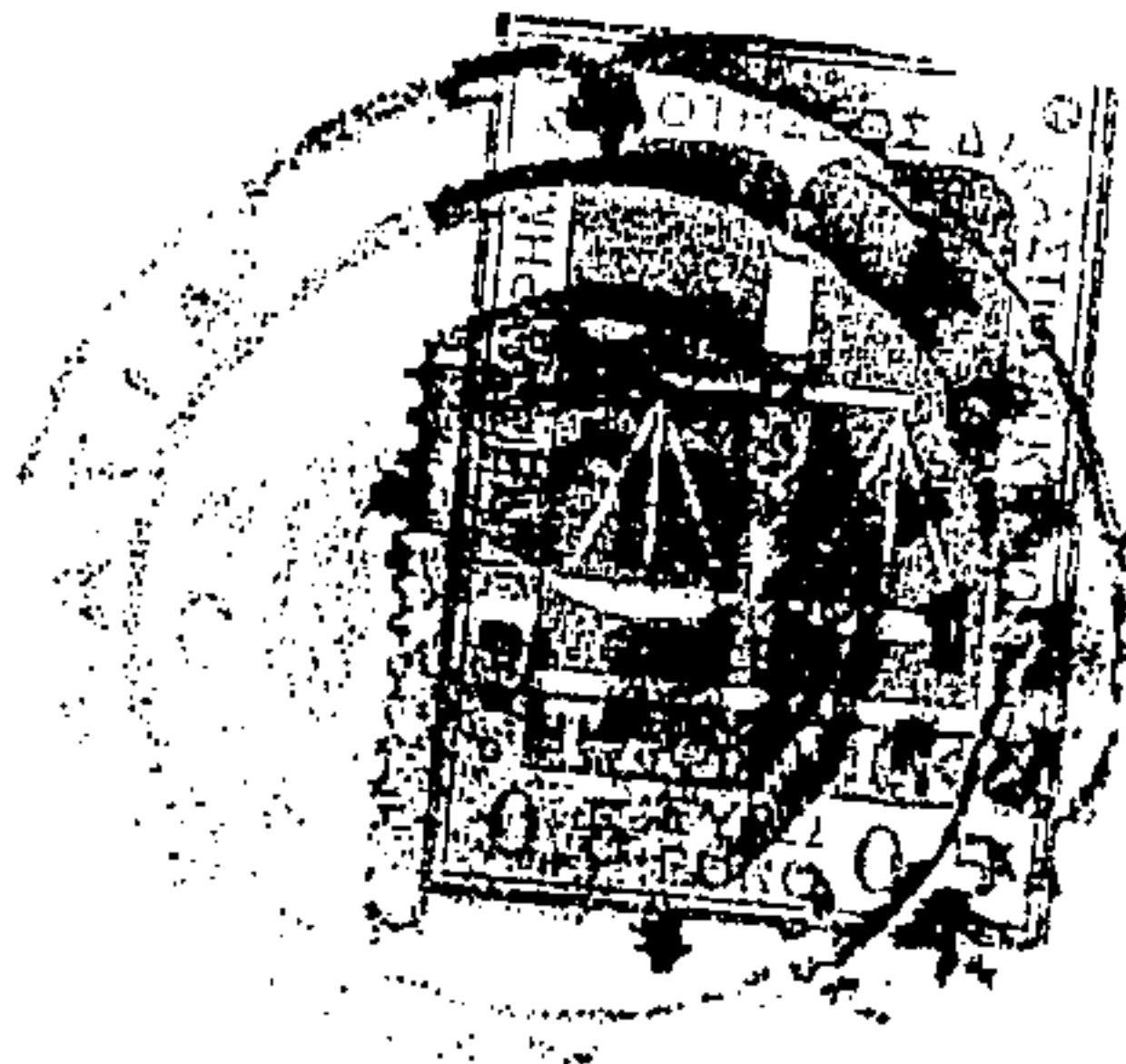
ΕΓΓΡΑΦΗΘΗΚΕ  
Η Εισηγήτρια

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 24.4.2000 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους στις 11.5.2000.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

29-1-03



Θ.Ν.

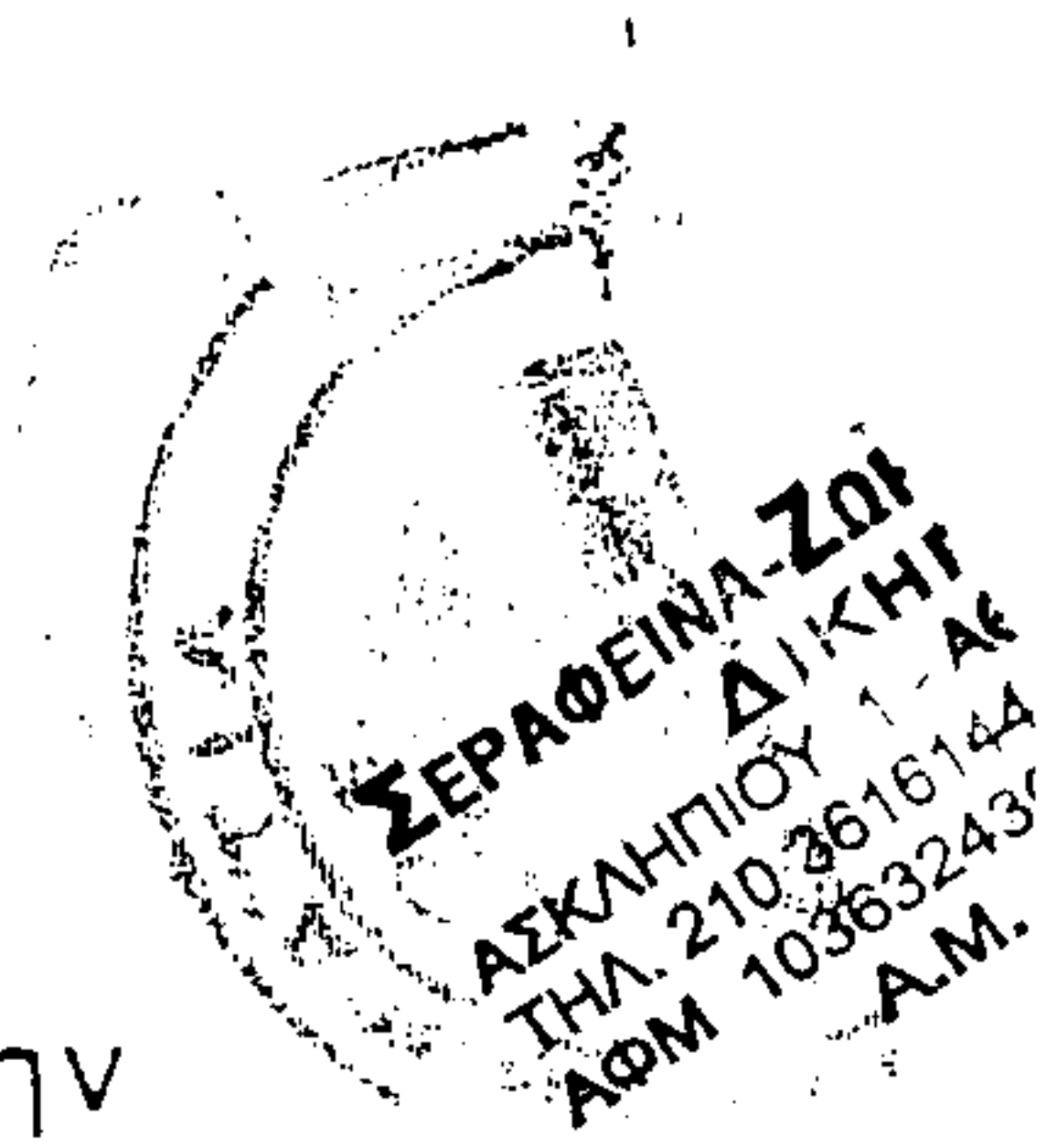
Αριθμός: 110 / 2003  
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ  
Δ' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Δημήτριο Σουλτανιά, Αντιπρόεδρο, Παύλο Μεϊδάνη, Κωνσταντίνο Βαλμαντώνη, Νικόλαο Κασσαβέτη, και Ανάργυρο Πλατή, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 20 Δεκεμβρίου 2002, με την παρουσία και της Γραμματέως Μάρθας Ψαραύτη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος: Αθλητικού σωματείου με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Κάρμη.

Των αναιρεσιβλήτων: 1. Αλλοδαπού Σωματείου με την επωνυμία «EUROPEAN TRADITIONAL KARATE FEDERATION» (ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ), που εδρεύει στο Μιλάνο Ιταλίας και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Βασίλειο Γιαννόπουλο και 2. αθλητικού Σωματείου, με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ



ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, για το οποίο εμφανίσθηκε ο Πρόεδρος του Ευθύμιος Περσίδης του Κοσμά, κάτοικος Χαλανδρίου, ο οποίος παραστάθηκε με τον ίδιο ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο του.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 9 Ιουνίου 1995 τριτανακοπή του ήδη αναιρεσειόντος, που κατατέθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 72/1996 του ίδιου Δικαστηρίου και 10.383/1996 του Εφετείου Αθηνών. Στη συνέχεια ασκήθηκε η από 17 Ιουνίου 1997 τριτανακοπή του ήδη πρώτου αναιρεσιβλήτου ενώπιον του Εφετείου Αθηνών, επί της οποίας εκδόθηκε η 3914/2000 απόφαση, την αναίρεση της οποίας ζητεί το αναιρεσείον με την από 27 Ιουνίου 2001 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Παύλος Μειδάνης ανάγνωσε την από 15 Μαρτίου 2002 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης. Ο πληρεξούσιος του αναιρεσειόντος ζήτησε την παραδοχή της αίτησης και ο πληρεξούσιος των αναιρεσιβλήτων την απόρριψή της και καθένας την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

#### ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Από τις διατάξεις των άρθρων 566 παρ. 1 και 577 παρ. 3 Κ.Πολ.Δ, που εφαρμόζονται και κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρ. 741 Κ.Πολ.Δ.), συνάγεται ότι για να είναι ορισμένοι οι λόγοι αναίρεσης από το άρθρο

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ  
Ο Εισηγητής

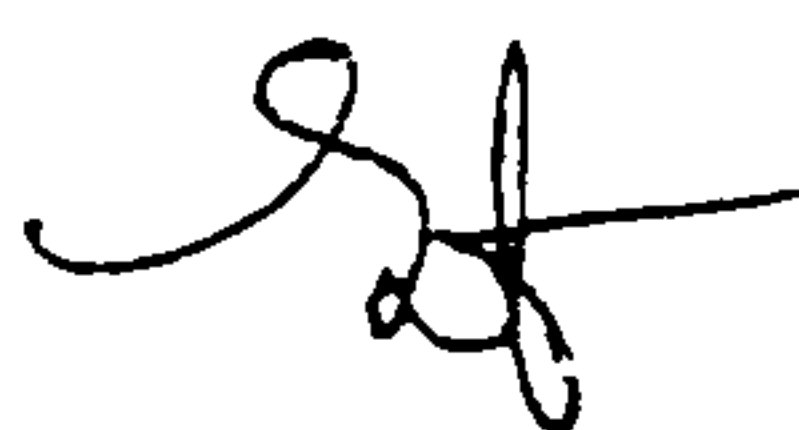
559 αρ. 1 και 19 Κ.Πολ.Δ. για παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου και έλλειψη νόμιμης βάσης λόγω ανεπαρκών ή αντιφατικών αιτιολογιών αντίστοιχα, πρέπει, πλην των άλλων στοιχείων, να αναφέρονται στο αναιρετήριο οι παραδοχές, τα πραγματικά δηλαδή περιστατικά που το δικαστήριο της ουσίας δέχθηκε, υπό τα οποία και τελέσθηκε η παραβίαση του κανόνα ουσιαστικού δικαίου στην πρώτη περίπτωση ή τα οποία αφορούν το ουσιώδες για την έκβαση της δίκης ζήτημα που φέρεται ότι ανεπαρκώς ή αντιφατικά αιτιολογείται στη δεύτερη περίπτωση (Ολ. ΑΠ 32/1996). Στην προκειμένη περίπτωση το αναιρεσείον με τους πρώτους, δεύτερο και τρίτο λόγους της αναίρεσης, από το άρθρο 559 αρ. 1 και 19 Κ.Πολ.Δ., προβάλλει την αιτίαση ότι το Εφετείο, που δίκασε και δέχθηκε ως κατ' ουσία βάσιμη την από 17-6-1997 τριτανακοπή των αναιρεσιβλήτων για ακύρωση της 10383/1996 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, παραβίασε τις διατάξεις των άρθρων 1,7,13 και 14 ν. 75/1975, του ν. 2725/1999 και του άρθρου 12 παρ. 1 του Συντάγματος, και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει αιτιολογίες, αλλιώς έχει ανεπαρκείς και αντιφατικές αιτιολογίες, χωρίς όμως να αναφέρει στο αναιρετήριο τις ουσιαστικές παραδοχές του Εφετείου. Έτσι προβαλλόμενοι οι λόγοι αυτοί της αναίρεσης πρέπει, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, να απορριφθούν ως αόριστοι και συνακόλουθα ως απαράδεκτοι. Ο πρώτος δε λόγος της αναίρεσης από το άρθρο 559 αρ. 19 Κ.Πολ.Δ. κατά το μέρος, με τον οποίο αποδίδεται η πλημμέλεια ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν

Δ. ΠΑΡΑΒΙΑΣ  
ΟΡΟΣΤΕΛΕΦΕΡΕΙΑ  
ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ: 210 3616145  
FAX: 210 3616145  
ΛΟΥΔ. ΚΑΘΗΜΕΡΑ  
28017

έχει αιτιολογία, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, γιατί από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι έχει, και μάλιστα αναλυτική, αιτιολογία. Περαιτέρω το Εφετείο έλαβε υπόψη και τον απέρριψε ως αβάσιμο τον προταθέντα ισχυρισμό του αναιρεσείοντος, ότι η σύσταση του δευτέρου των αναιρεσίβλητων σωματείου δεν ήταν σύννομη λόγω ελλείψεως του αναγκαίου κατά νόμο αριθμού των σωματείων ιδρυτικών μελών, τα οποία ήσαν μόνο πέντε (5) και όχι τουλάχιστον δέκα (10). Συνεπώς ο πρώτος λόγος της αναίρεσης κατά το δεύτερο μέρος, από το άρθρο 559 αρ. 8 Κ.Πολ.Δ. πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

II. Από το άρθρο 436 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι τα δημόσια έγγραφα αποτελούν πλήρη απόδειξη ως προς όσα γεγονότα βεβαιώνονται σ' αυτά ότι έγιναν από το πρόσωπο που τα συνέταξε ή ότι έγιναν ενώπιόν του. Εξ άλλου κατά το άρθρο 559 αρ. 12 Κ.Πολ.Δ. αναίρεση επιτρέπεται, αν το δικαστήριο παραβίασε τους ορισμούς του νόμου σχετικά με τη δύναμη των αποδεικτικών μέσων. Για να είναι ορισμένος ο λόγος αυτός αναίρεσης, αν πρόκειται για δημόσιο έγγραφο, πρέπει να αναφέρεται στο αναιρετήριο το περιεχόμενο του εγγράφου και ποια γεγονότα βεβαιώνει ο συντάκτης τους ότι έγιναν από αυτόν ή ενώπιόν του, ως προς τα οποία το δημόσιο έγγραφο αποτελεί πλήρη απόδειξη. Στην προκειμένη περίπτωση το αναιρεσείον με το δεύτερο λόγο της αναίρεσης κατά το πρώτο μέρος, από το άρθρο 559 αρ. 12 Κ.Πολ.Δ., προβάλλει την αιτίαση, ότι το Εφετείο δεν προσέδωσε αποδεικτική δύναμη πλήρους απόδειξης στα προσκομισθέντα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ  
Ο Βισσηγητής


Δ. ΛΑΒΙΔΑ  
ΡΟΣ  
Α Τ.Κ. 106 74  
FAX: 210 3618145  
ΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ  
28017

και επικληθέντα από αυτήν υπ' αριθ. πρωτ. Γ/17687/13-6-1995 και Γ/2815/9-3-1995 δημόσια έγγραφα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού σε σχέση με τα προσαχθέντα από τους αναιρεσιβλήτους υπ' αριθ. 36986/24-5-1995, 12773/27-12-1994 από 10-7-97 και 23-2-1999 ιδιωτικά έγγραφα. Ο λόγος αυτός της αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος, γιατί δεν αναφέρεται στο αναιρετήριο ούτε το περιεχόμενο των δημοσίων εγγράφων, ούτε ποία γεγονότα βεβαιώνει ο γενικός Γραμματέας Αθλητισμού ότι έγιναν από αυτόν ή ενώπιόν του.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ**

Απορρίπτει την από 27-6-2001 αίτηση του αθλητικού Σωματείου με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ» για αναίρεση της 3914/2000 απόφασης του Εφετείου Αθηνών. Και

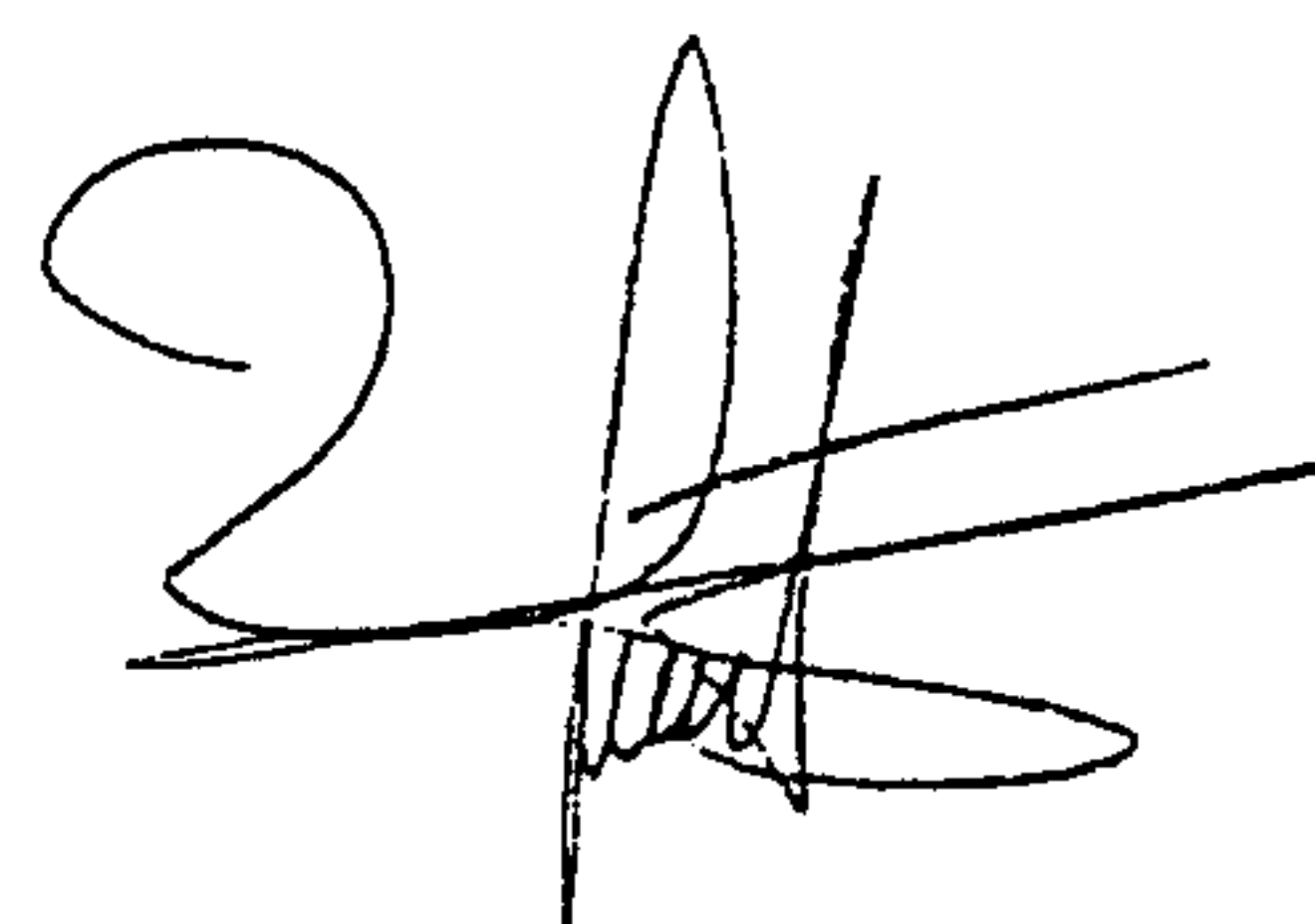
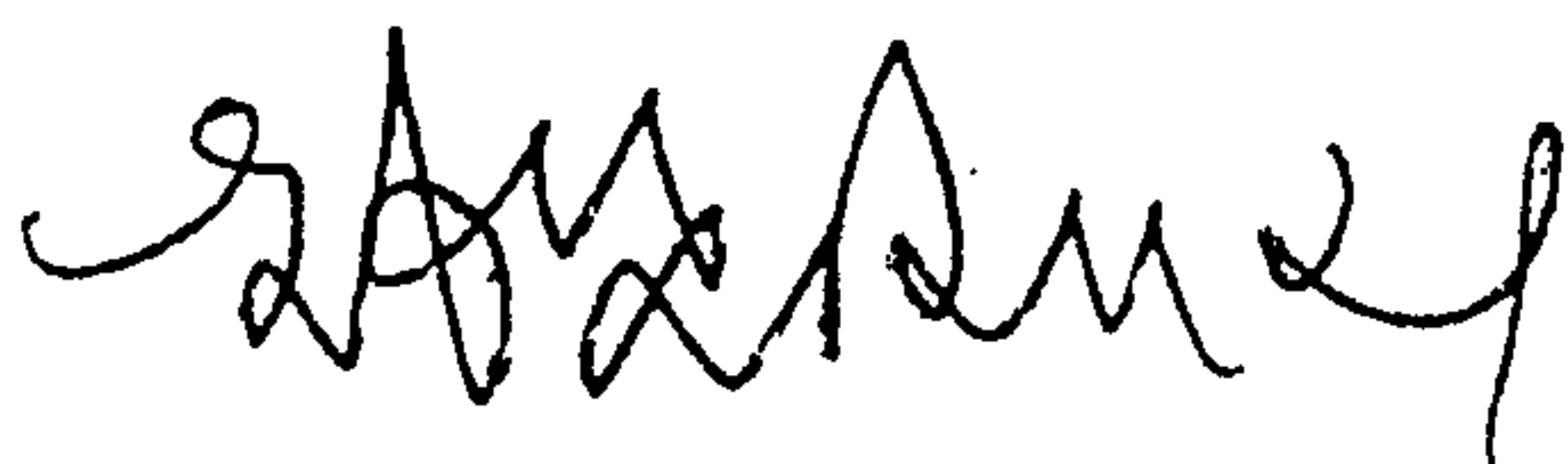
**ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ**  
Ο Εισηγητής

Καταδικάζει το αναιρεσείον αθλητικό σωματείο στη δικαστική δαπάνη των αναιρεσιβλήτων, την οποία ορίζει σε χίλια εξήντα (1.060) Ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα στις 29 Ιανουαρίου 2003.

**Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**

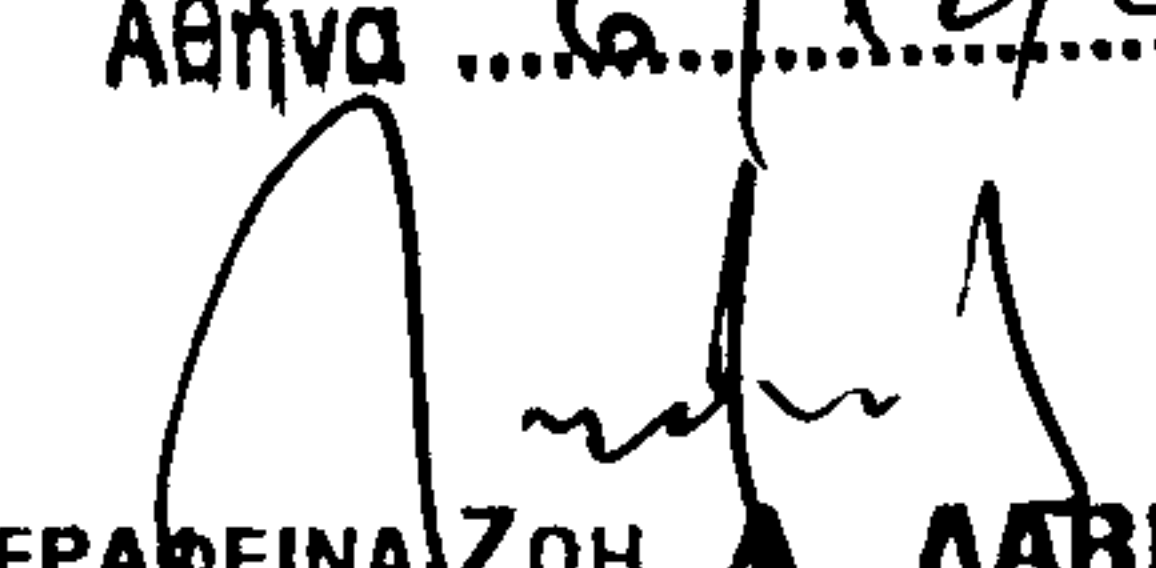


ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ  
Αθήνα ..... 06 ΜΑΡ. 2003 .....  
Η Γραμματέας  
ΓΕΡΑΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΑΝΘΙΑ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ  
Για τη νόμιμη σήμανση και  
την έγκριση αλλά παραγγελίας  
σκύβουλου.  
Αθήνα, σήμερα  
Η Γραμματέας  
ΓΕΡΑΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΑΝΘΙΑ



Ακριβές αντίγραφο  
Αθήνα ... 6 / 12 / 2007

  
**ΣΕΡΑΦΕΙΝΑ ΖΟΗ Α. ΛΑΒΙΔΑ**  
**ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**  
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 1 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 79  
ΤΗΛ. 210 3616144 - FAX: 210 3616145  
ΑΦΜ 103632430 - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ  
Α.Μ. ΔΣΑ 28017